

-te iru, -yoo och -too
Från ett aspektuellt perspektiv

Viktor Nilsson

Handledare: Lars Larm

Abstract

One of the characteristic things about the dialects on the south island Kyushu of Japan, is the usage of the verb endings *-yoo* and *-too*. The focus of this thesis will be on the usage of these two in the city Fukuoka. *-yoo* and *-too* are often compared with the verb ending *-te iru* used in standard Japanese, which for example is used for expressing progressive actions and resultative actions. Since there are two verb endings supposed to express the same as one verb ending in standard Japanese, the probability that they carry exactly the same usage is minimal. So what is the difference and what usages do they have?

The first thing needed to be done, is to see what kind of grammatical aspects that are related to *-te iru*, and increase the understanding of these, then with my informant try to see if the usage of *-yoo* and *-too* differ or not, depending on the aspect. It seems like there definitely is a difference, some parts expected some not.

-yoo seems to be used with progressive actions, but using *-too* for these as well doesn't seem to be a problem in many cases. *-too* seems to be used for pretty much everything else, not concerned with pure progressive forms, as resultative, experiential, perfect progressive, perfect resultative aspect. In most of these cases *-yoo* can not be used.

Keywords: Japanese, Kyushu, Fukuoka, dialect, aspect, *te iru*, *yoo*, *too*

Konventioner och förkortningar

I denna uppsats används särdrag för att visa syntaktiska eller semantiska egenskaper hos ord. Närvaro eller frånvaro av en sådan specifik egenskap uttrycks med + respektive -. För att visa att det handlar om ett särdrag, sätts det hela inom hakklammrar, exempelvis enligt följande: [+levande].

I del 2.3 har jag använt mig av (*tid*), (*klockslag*) och (*tidsintervall*). På grund av semantiska skäl är det svårt att specificera vilka tidsadverbial som kan ersätta (*tid*). Klockslag, dagar, och andra bestämda tidsadverbial verkar alltid fungera, därför kommer (*tid*) endast symbolisera klockslag, dagar, månad och år i denna studie. (*klockslag*) refererar alltid till ett bestämt klockslag. (*tidsintervall*) refererar till ett bestämt tidsintervall, ofta skapat med hjälp av det japanska suffixet *-kan*, ”period”. Till exempel *niji-kan*, ”i två timmar”.

Exempel tagna från Niwa (1998) går inte att specificera med exakta sidnummer då denna bok ej finns publicerad i bokformat, utan finns endast tillgänglig på Internet.

I del 2.4 är alla exempel tagna från Soga (1983) om inget annat anges. I de fall då engelsk översättning finns tillgänglig kommer dessa att användas. Soga (1983) använder en annan form av transkribering av japanska till latinska bokstäver än den jag själv använder i denna uppsats. Jag har därför valt att modifiera hans transkriberingar till den variant jag använder, så att inga missförstånd uppstår.

Transkribering

I den här uppsatsen används den modifierade versionen av Hepburns system för transkribering till det latinska alfabetet. Städer och namn på platser etcetera kommer däremot behålla sin ursprungliga stavning för enkelhets skull. Exempelvis Tokyo, Kyushu.

Glossering

TOP / TM	- Topic
OBJ / OM	- Object
SBJ / SM	- Subject
FP	- Final Particle
QP	- Question particle
COP	- Copula
GEN	- Genitive
NPAST	- Non-past
PAST	- Past

Anledningen till att det finns två förkortningar i vissa fall är på grund av att Soga (1983) inte använder samma glossering som jag valt att använda i denna uppsats.

Innehållsförteckning

Abstract	ii
Konventioner och förkortningar	iii
1. Introduktion	1
1.1. Uppsatsämnet	1
1.2. Metodologi	1
2. Standardjapanskans <i>-te iru</i>	3
2.1. Inledning	3
2.2. Aktionsarter	3
2.2.1. Tillståndsverb	4
2.2.2. Icke tillståndsverb	4
2.3. Tidsadverbial	5
2.4. <i>Te iru</i> – aspektuellt sett	8
2.4.1. Progressiv aspekt	8
2.4.2. Resultativ aspekt	12
2.4.3. Experientiell aspekt	13
2.4.4. Perfekt progressiv aspekt	15
2.4.5. Perfekt resultativ aspekt	17
3. <i>-yoo</i> och <i>-too</i>	19
3.1. Tidigare forskning	19
3.2. Förväntat resultat	22
3.3. Egen undersökning	22
4. Slutsats och diskussion	29
5. Bibliografi	31
Bilagor	v

1. Introduktion

1.1. Uppsatsämnet

Efter att ha skrivit en B-uppsats om dialekterna på den södra ön Kyushu i Japan, fann jag intresse för två speciella verbformer som existerar i dialekterna på Kyushu, nämligen *-yoo* och *-too*.

Jag har tidigare kommit i kontakt med dessa i samband med att ha studerat japanska ett år i staden Fukuoka på Kyushu, men under denna tid fick jag ingen annan förklaring än att både *-yoo* och *-too* kan användas precis som standardjapanskans *-te iru*-form. Jag märkte dock efter att ha försökt använda dessa två form, att de inte var exakt likadana, då jag ofta blev tillsagd att det lät konstigt med just den verbformen jag använde, och att den andra lät mycket bättre. Givetvis frågade jag då varför, men ingen kunde förklara detta för mig. Under skrivandet av min B-uppsats klarnade dock många frågetecken kring dessa två verbformer, men på grund av både tids- och platsbrist i B-uppsatsen kunde jag inte ägna tillräckligt med tid för dessa två intressanta verbformer. Jag tänkte därför ta tillfället i akt och tillägna min kandidatuppsats till dessa två verbformer och försöka gå lite djupare för att försöka reda ut hur dessa två verbformer skiljer sig från varandra, samt hur lika de är standardjapanskans *-te iru*-form.

Just *-yoo* och *-too* verkar rätt begränsade till området runt Fukuoka, men andra varianter av dessa två verbformer existerar runt om på Kyushu, och även utanför Kyushu.

1.2. Metodologi

Jag kommer bland annat använda samma bok som användes till skrivandet av min B-uppsats, nämligen *kore ga kyushu hougen no sokojikara*, skriven av Kibe, Sugimura och Hidaka (2009). Här behandlas många dialektala konstruktioner som existerar runt om över Kyushu, bland annat om just *-yoo* och *-too*.

Hanamura, Daikichi (2008) skriver om Hakata-dialekten och kommer att användas för att öka förståelsen rent generellt för dialekten. Dessa två böckerna kommer även kompletteras med information från Internet, till exempel från forum där skillnaden mellan *-yoo* och *-too* diskuterats. Givetvis kommer jag ställa mig kritiskt till allt som står där, men detta kan vara underlag till kommande diskussioner i uppsatsen.

Innan fokus läggs på *-yoo* och *-too* måste dock en genomgående undersökning av standardjapanskans *-te iru* göras, för att kunna jämföra och hitta passande exempelmeningar för den egna undersökningen. Uppsatsen kommer gå in på olika aspekter och fokus kommer att ligga på aspekterna när jämförelserna sker.

Undersökningen kommer att bestå av en mer djupgående intervju med min informant där informanten bes översätta meningar från standardjapanska till dialekten, samt en mindre undersökning där slumpmässigt valda japaner från Fukuoka bes översätta samma meningar som diskuterats i intervjun med min informant. Meningarna som kommer att användas kommer vara exempelmeningar som kommer att tas upp under genomgången av *-te iru*.

Intervjun med informanten kommer bestå av ett par olika moment. Först kommer hon bes översätta meningarna utan närmare förklaring, efter detta kommer jag att fråga om det inte fungerar med det andra alternativet. Efter att alla meningarna översatts på detta vis kommer jag att förklara för henne vad jag undersökte och eventuellt ha en fortsatt diskussion om ämnet.

Ett diskussionsforum specialiserat på just denna dialekt kommer användas för att få kontakt med utomstående japaner från Fukuoka. Samma meningar som ställs till informanten kommer alltså att användas igen, och utan att förklara någonting be dem översätta dessa. Svaren från informanten och svaren från forumet kommer att jämföras och sammanställas i tabeller, och sedan diskuteras och slutsatser kommer att dras om huruvida tidigare forskning stämmer överens med resultatet eller inte.

2. Standardjapanskans *-te iru*

2.1. Inledning

Innan vi går vidare till *-yoo* och *-too* måste vi först kolla på standardjapanskans *-te iru*-form. Detta för att både *-yoo* och *-too* beskrivs som den dialektala varianten av standardjapanskans *-te iru*. Hur kommer det sig att det finns två varianter av *-te iru* i Fukuoka-dialekten, då det logiskt sett endast borde finnas en motsvarighet till *-te iru*?

Det visar sig finnas någon slags skillnad i användandet av *-yoo* och *-too*, då följande exempelmeningar enbart kan användas av respektive *-yoo* och *-too*. Används den andra, blir antingen betydelsen annorlunda eller så låter meningen konstig. Följande exempelmeningar är framtagna och diskuterade med min informant.

(1) Ima nan ba yomiyoo to?
Nu vad OBJ läsa QP
Vad håller du på att läsa?

(2) Anta, yubi magattoo bai!
Du finger böja FP
Ditt finger är ju böjt!

På standardjapanska skulle man använda *-te iru* i båda dessa fall, men byter man ut *yomiyoo* till *yondoo* i (1) samt *magattoo* till *magariyoo* i (2) så skulle (1) inte ens gå att säga och (2) skulle få en annan betydelse.

Det verkar alltså som om att *-yoo* och *-too* var för sig har ett mindre användningsområde än *-te iru*, men tillsammans kan de eventuellt ha ett bredare användningsområde än *-te iru*. Det är därför viktigt att undersöka *-te iru* först för att se vilka aspektuella användningsområden det finns och specificera dessa. Innan detta ska vi dock först kolla på olika aktionsarter och tidsadverbial som senare kommer att användas i undersökningen av *-te iru*.

2.2. Aktionsarter

Man kan enligt Soga (1983:85) dela in japanska verb i tillståndsverb och icke tillståndsverb, ett tillståndsverb refererar till ett tillstånd medan ett icke tillståndsverb refererar till en händelse generellt sett. Icke tillståndsverb kan sedan delas in ytterligare i punktuella och durativa verb.

2.2.1. Tillståndsverb

Ett tillståndsverb är ett verb som istället för att beskriva en händelse, beskriver ett tillstånd, att någonting ”är”. Ett tillståndsverb är alltid ur aspektuell synvinkel imperfektiv, eller rättare sagt, måste vara imperfektiv på grund av verbets natur. Exempel på tillståndsverb är till exempel *aru*, ”finns (saker)”, *sonzai suru*, ”existera”, *yomeru*, ”kunna läsa”.

Ett kännetecken för ett tillståndsverb är att det i grundform kan beskriva nutid, medan ett icke tillståndsverb i grundform beskriver något i framtiden. Niwa (1998) tar upp följande exempel för att visa hur tillståndsverb kan beskriva nutid i sin grundform, medan icke tillståndsverb inte kan göra detta:

(3) Sore wa tsukue no naka ni arimasu.
Den TOP bänk GEN inuti i finns-NPAST
Den finns i bänken

(4) Kare wa toshokan de benkyou shimasu
Han TOP biblioteket i studera-NPAST
Han ska / brukar studera i biblioteket
(Önskad betydelse: Han studerar i biblioteket)

Niwa (1998) delar in tillståndsverben i verb som uttrycker;

1. existens / nödvänlighet (*aru*, ”finns (saker)”, *iru*, ”behöva”, *sonzai suru*, ”existera”)
2. potential (*yomeru*, ”kunna läsa”, *taberareru*, ”kunna äta”)
3. relation / samband (*au*, ”passa”, *chigau*, ”vara olikt (något)”)
4. tankar / känslor (*omou*, ”tycka / tro”, *kanjiru*, ”känna”)

Verb i grupp 1 och 2 kan inte ta *-te iru*-formen, och Niwa (1998) kallar dessa verben för ”typiska tillståndsverb”. Verb från grupperna 3 och 4 kan däremot förekomma i *-te iru*-form.

Även Soga (1983:100) kommer fram till att det finns tillståndsverb som kan existera tillsammans med *-te iru*-formen.

2.2.2. Icke tillståndsverb

Icke tillståndsverb är de verb som refererar till något slag av handling eller händelse, och kan delas upp i durativa och punktuella verb. Durativa verb är verb som behöver en speciell mängd tid från det att händelsen eller handlingen påbörjats, till dess att den avslutas. Exempel på sådana verb är *kaku*, ”skriva”, *hataraku*, ”arbeta”, *yomu*, ”läsa”. Dessa verb får en 'pågående' (progressiv) betydelse när de hamnar med *-te iru*-formen.

De andra verben kallas för punktuella verb och beskriver en händelse som inte behöver en viss

mängd tid, utan är direkta, ögonblickliga, ofta förändringar i någonting. Till exempel *magaru*, ”böja (sig)”, *iku*, ”åka”, *shinu*, ”dö”, *kuru*, ”komma”. Dessa får en resultativ betydelse tillsammans med *-te iru*-formen.

2.3. Tidsadverbial

Det finns tidsadverbial som enbart fungerar med en av aktionsarterna, medan andra fungerar med båda. För att dels göra skillnaden mellan durativa verb och punktuella verb tydligare, samt se vilket inflytande tidsadverbial kan ha på den semantiska betydelsen tänkte jag ta upp ett par exempel från Niwa (1998).

Först ska vi kolla på (*tid*) + partikeln *ni*-adverbial, som man med hjälp av kan specificera en väldigt specifik tidpunkt, exempelvis med *niji ni*, ”klockan två”, samtidigt som vi kan specificera en tidsperiod med till exempel *nichiyoubi ni*, ”på söndag”. Niwa (1998) ger följande exempel:

<i>Niji ni</i>	<i>Hajimaru</i> , ”börja (intransitivt)”, <i>shuppatsu suru</i> , ”avgå (lämna en plats)”, <i>kaeru</i> , ”gå hem”, <i>kawaru</i> , ”ändra (intransitivt)”, <i>shinu</i> , ”dö”
<i>Nichiyoubi ni</i>	<i>Benkyou suru</i> , ”studera”, <i>hataraku</i> , ”jobba”, <i>hon wo yomu</i> , ”läsa en bok”, <i>inugoya wo tsukuru</i> , ”bygga en hundkoja”, <i>ame ga furu</i> , ”regna”

Verb tillsammans med *niji ni* och liknande absoluta tidpunkter kallar Niwa (1998) för *shunkan doushi*, punktuella verb. Verb som fungerar med tidsadverbial som påvisar en period istället för en absolut tidpunkt kallar hon för *keizoku doushi*, durativa verb.

Indelningen enligt ovan verkar dock inte stämma fullt ut. Här är ännu ett exempel från Niwa (1998);

- (5) *Watashi wa kyou 6ji ni okite, 7ji ni asagohan wo tabemashita.*
 Jag TOP idag klockan 6 vakna, klockan 7 frukost OBJ äta-PAST.POL
 Jag vaknade klockan 6, klockan 7 åt jag frukost.
- (6) ? *8ji ni gakkou ni itte, 9ji ni benkyou wo shimashita.*
 Klockan 8 skola till gå, klockan 9 studera-PAST.POL
 Klockan 8 gick jag till skolan, klockan 9 studerade jag.

Om vi jämför de två understrukna delarna i meningarna ser vi att båda har (*klockslag*) + partikeln *ni* som påvisar en exakt tidpunkt, det vill säga ingen period. Efter detta följer ett verb som i båda fallen är ett durativt verb. Vi såg tidigare att durativa verb används tillsammans med adverbial som påvisar en period, och inte en definitiv tidpunkt som (*klockslag*) + *ni*. Därför är också andra

meningen med *studera* konstig¹. Däremot är den första meningen med *äta* inte alls konstig enligt Niwa (1998), och detta på grund av att verb som *taberu* har ett klart slut. Börjar man äta kommer man att bli mätt och sluta äta inom kort, verbet har ett naturligt slut som kommer ”automatiskt”.

Om vi istället kollar på *benkyou wo suru*, kommer det inte ett naturligt slut, man kommer istället ta ett aktivt val när man vill sluta, inget ”automatiskt” slut med andra ord. Ett bättre exempel skulle kunna vara *sakubun wo kaku*, ”skriva en uppsats”, där man verkligen ser ett naturligt slut. Vid en viss tidpunkt kommer uppsatsen vara färdigskriven. *Hataraku*, ”arbeta”, har däremot inget klart slut. Man kan arbeta och arbeta, utan att någonsin bli ”klar”. Man kan däremot bli klar för dagen, men hade man velat kunde man ha slutat en timme tidigare och fortfarande sagt att man jobbat klart för dagen, däremot kan man inte säga att man skrivit klart en uppsats en timme innan man faktiskt skrivit allt som ska vara i uppsatsen.

Tidigare nämnde vi *nichiyoubi ni*, ”söndag” som tidsadverbial för en tidsperiod. Med *kara*, ”från” och *made*, ”till”, samt (*tid*) + *kan*, ”intervall, period” kan vi även åstadkomma perioder av tid, och fungerar således med durativa verb så som *benkyou wo suru*, ”studera”, *hataraku*, ”jobba”, *ame ga furu* etcetera. Även vissa tillståndsverb och adjektiv fungerar med dessa tidsadverbial; *iru*, ”befinna sig”, ”regna”, *aru*, ”finnas”, *hima da*, ”ledig, fri” etcetera. Tillståndsverb som inte har någon koppling till tid alls, till exempel *mieru*, ”syns”, *chigau*, ”vara fel”, *wakaru*, ”förstå” samt alla potentiella former, *yomeru*, ”kunna läsa”, *kakeru*, ”kunna skriva”, fungerar inte tillsammans med dessa tidsadverbial.

Det finns verb som fungerar både tillsammans med denna sort av tidsadverbial som refererar till en period av tid, och med tidsadverbial som *niji ni*, ”klockan två” som refererar till en exakt tidpunkt. Niwa (1998) tar bland annat upp dessa som exempel:

<i>Ichiji kara sanji made</i>	<i>Neru</i> , ”sova”, <i>noru</i> , ”åka, stiga på (tåg, buss)” <i>au</i> , ”träffa (en person)”
<i>Ichiji ni</i>	<i>Neru</i> , <i>noru</i> , <i>au</i>

I det första fallet beskrivs en pågående handling eller händelse som sker under tidsintervallet, medan i det andra fallet beskrivs själva startmomentet av den handlingen eller händelsen. Exempelvis skulle *neru* i första fallet syfta på tiden då man sover, ”jag ska sova mellan ett och tre”, medan i andra fallet skulle det bli något i still med ”jag ska gå och lägga mig klockan ett”. Man skulle kanske kunna se *neru* i detta fallet som punktuellt i det sista fallet.

1. Den svenska översättningen låter inte fel, detta förmodligen på grund av skillnader i användandet av tempus. 'Studerade' borde kunna översättas till både *shita*, och *shite ita*. Förmodligen hade meningen inte varit konstig med *shite ita* (dåtid av *-te iru*-formen). Mer om *-te iru* finnes under delen 'Standardjapanskans *-te iru*'.

(*tid*) + *made ni*, som kanske skulle kunna översättas till ”innan”, fungerar med punktuella verb då vi har partikeln *ni* som påvisar att något hände / kommer att hända under, i detta fallet, innan, en viss tidpunk. Punktuella verb fungerar därför bra med denna konstruktion, och även durativa verb som *taberu*, *sakubun wo kaku* som har ett definitivt slut fungerar med (*tid*) + *made ni*.

<i>Sanji made ni</i>	<i>Shuppatsu suru</i> , ”avgå (lämna en plats)”, <i>kuru</i> , ”komma”, <i>tsuki ga shizumu</i> , ”månen går ner”, <i>sentakumono ga kawaku</i> , ”tvätten torkar”, <i>sakubun wo kaku</i> , ”skriva en uppsats”, <i>ryouri wo tsukuru</i> , ”laga mat”
* <i>Sanji made ni</i>	<i>Hataraku</i> , ”arbeta”, <i>aruku</i> , ”gå”, <i>heya ni iru</i> , ”vara i ett rum”, <i>isogashii</i> , ”upptagen”, <i>hima da</i> , ”fri/ledig”

Det sista tidsadverbialiet vi ska titta på är (*tidsintervall*) + partikeln *de*. Med (*tid*) + *made ni* kunde vi använda punktuella verb samt durativa verb med definitiva slut. Med (*tidsintervall*) + *de* kan vi använda dessa durativa verb med definitiva slut, men inte alla punktuella verb. Låt oss kolla på ett par exempel från Niwa (1998) först:

<i>Nijikan de</i>	<i>Shousetsu wo issatsu yomu</i> , ”läsa en (styck) novel” <i>souji wo suru</i> , ”städa” <i>gakkou ni tsuku</i> , ”anlända till skolan”
* <i>Nijikan de</i>	<i>Shuppatsu suru</i> , ”avgå (lämna en plats)”, <i>kaigi wo hajimeru</i> , ”börja ett möte”, <i>kaijou ni hairu</i> , ”gå in i samlingsalen”

Shuppatsu suru och *tsuku*, tycker man borde tillhöra samma grupp då båda är punktuella verb. Dock kan enbart verb som refererar till ett definitivt slut användas med (*tidsintervall*) + *de*. *Hajimaru*, ”börja (intransitivt)” och *owaru*, ”sluta, blir klar (intransitivt)” är båda punktuella verb, och båda fungerar därför med *made ni*, men med (*tidsintervall*) + *de* fungerar enbart *owaru*. Detta då (*tidsintervall*) + *de* används för att uttrycka att någonting blir klart / görs klart under den angivna tiden.

- (7) *Nijikan de kaigi ga owaru*
två timmar på möte SBJ sluta
Mötet kommer vara slut på två timmar
- (8) * *Nijikan de kaigi ga hajimaru*.
två timmar på möte SBJ börja
Mötet kommer börja på två timmar

I (*tidsintervall*) utan *de* har vi redan ett tidsintervall, vad är då egentligen skillnaden på följande meningar:

(9) juppun shinbun wo yomu
10 minuter tidning OBJ läsa
Läser tidning i 10 minuter

(10) juppun de shinbun wo yomu
10 minuter på tidning OBJ läsa
Läser tidningen på 10 minuter

Om man inte har *de* uttrycker man enbart att man läser tidningen i 10 minuter. Däremot med *de* betonar man att man läst tidningen på 10 minuter. Det vill säga att man anser sig vara klar med att läsa tidningen. I första fallet kanske man läser första sidan noggrant, men har inte kollat i resten av tidningen och anser sig inte direkt vara klar med att ha läst tidningen, utan enbart syftar på att man läst tidningen i 10 minuter. I andra fallet syftar man på att man anser sig vara klar med att läsa tidningen, och gjorde det på 10 minuter.

Det kan även tilläggas att detta tidsadverbial ofta förekommer med potentiella former av verb samt vissa andra tillståndsverb från grupp 4 (till exempel *wakaru*, ”förstå” *oboeru*, ”komma ihåg”);

(11) ichijikan de oboeru
en timme på komma ihåg
Lära sig (komma ihåg någonting) på en timme

2.4. Te iru – aspektuellt sett

Vi har nu kort gått igenom en generell indelning av verben, samt hur dessa kan te sig tillsammans med olika tidsadverbial. Jag tänkte nu gå in lite djupare på de olika aspektuella kategorierna man kan hitta *-te iru* i. Vi har redan stött på progressiv och resultativ aspekt, men även ett par andra kommer att tas upp här.

2.4.1. Progressiv aspekt

Vi har tidigare under 'Icke tillståndsverb' stött på progressiv aspekt i form av durativa verb tillsammans med *-te iru*. Soga (1983:118) skriver att punktuella verb inte kan uttrycka denna typ av ren progressiv aktion, då det semantiskt sett inte är möjligt att få en progressiv betydelse där verbets startskede och slutskede infaller samtidigt. Däremot om någonting sker successivt eller i någon form av repetition kan man uppnå en progressiv betydelse även med punktuella verb.

Här har vi ett exempel från Soga (1983:118) med resultativ betydelse.

- (12) Sono booru wa ima sono heya kara dete iru.
That ball TM now that room from get out
”That ball is now out of that room.” (resultative)
”* That ball is now getting out of that room.”

Om vi däremot ändrar *sono* till *sorera* (”de där”), får vi följande.

- (13) Sore-ra no booru wa ima sono heya kara dete iru
those of ball TM now that room from get out
”Those balls are out of that room now” (resultative)
”Those balls are getting out of that room now” (progressive)

Vi ser här att en förändring från singular till plural gör att vi även kan få en successiv progressiv betydelse istället för enbart en resultativ betydelse. Det är en successiv händelse då inte exakt samma händelse repeteras. Typen av händelse är dock desamma, men antingen är subjektet eller objektet (om transitivt) olika, det vill säga att de är plurala. Det kan då verka svårt att uppnå en repetitiv betydelse med punktuella handlingar eller händelser, men med hjälp av adverb kan vi uppnå detta.

- (14) Gakusei wa mainichi kite iru
Elev/elever TM varje dag kommer
En elev/eleverna kommer (hit) varje dag
Översättningen är min egen.

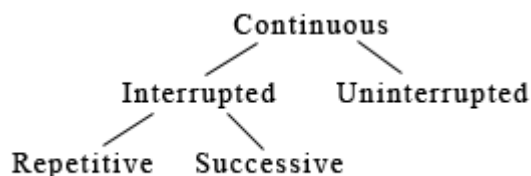
I detta fall med adverbet *mainichi* kan vi uppnå en repetitiv betydelse. *Gakusei* kan här vara plural, men agerar som en enhet. Om eleverna hade kommit en efter en (till exempel med adverbet *tsugitsugi*, ”en efter en”) hade vi fått en successiv betydelse, men då alla studenterna (eller studenten) kommer samtidigt, får vi se detta i sin helhet som ett subjekt i detta fall. Det spelar alltså aspektuellt sett ingen roll i detta fall om det är en elev eller flera.

Soga (1983:119) visar att man med hjälp av adverb och plurala objekt eller subjekt, kan dela in denna progressiva aspekt i tre grupper: 'oavbruten fortsättning/fortlöpning' som refererar till en oavbruten handling eller händelse; 'successiva förekomster' där samma typ av handling eller händelse sker av olika subjekt eller till olika objekt; sen sist har vi vanlig 'repetition' av en handling eller händelse som utförs av samma subjekt och till samma objekt.

Vi har alltså en oavbruten variant som verkar närmast den progressiva aspekt vi uppnår med ett durativt verb. De två andra, 'successiva' och 'repetitiva', måste anses vara uppdelade. Handlingen

eller händelsen sker och påbörjas på nytt, och beroende på om det är ett nytt subjekt till ett nytt objekt eller inte, bestäms huruvida det är successivt eller repetitivt.

Soga (1983:121) ställer upp det enligt följande

Nedan följer tre exempel på var och en av dem, även dessa tagna från Soga (1983:120).

- (15) Hitobito wa ich-nichi-juu zutto ano tatemono kara dete ita
people TM all day long continuously that building from get out
"People were getting out of that building continuously all day long"
- (16) Hitobito wa ichi-nichi-juu tsugitsugi to ano tatemono kara dete ita.
one after another
"People were getting out of that building one after another all day long"
- (17) Hitobito wa ichi-nichi-juu ichi-jikan oki ni ano tatemono kara dete ita
every two hour
"People were getting out of that building every two hours all day long"

(15) är av 'oavbruten'-karaktär, då man kan se att *dete iru* syftar på hela förloppet under dagen, inte för varje enskild person, som däremot (16) gör och anses därför vara successiv på grund av detta, och för att det inte är samma person som går ut genom byggnaden hela tiden. I (17) däremot får vi nog se *hitobito* som en enhet, och att dem går ut från byggnaden varannan timme. För att göra detta 'repetitiva' beteende lite tydligare, kan man ersätta *hitobito* med något som inte är pluralt, till exempel *kare wa ichi-nichi-juu ichi-jikan oki ni ano tatemono kara dete ita*, som i så fall skulle syfta på *kare*, "han", och inte *hitobito*, "personer", och på så vis påvisa att det är ett och samma subjekt som är kopplat till händelsen.

Givetvis av semantiska skäl fungerar inte alla verb med alla typer av dessa olika progressiva varianter. Till exempel fungerar inte verb som *shinu* i repetitiv form.

- (18) * Kono sakana wa mainichi shinde iru
this fish TM everyday die
"this fish dies every day/This fish is dead every day"

Däremot skulle *shinu* kunna förekomma i successiv form.

- (19) Sakana ga mainichi tsugitsugi to shinde iru
fish one after another
”Fish are dying one after another every day”

Så länge subjektet i detta fall är annorlunda kan handlingen eller händelsen repeteras, däremot är hela meningen av successiv karaktär då det inte är samma fisk som dör gång på gång.

Soga (1983:122) tilldelar verb som *shinu* särdraget [-repeterbar], då samma subjekt inte kan bli repeterat av den aktion verbet refererar till gång på gång. Likaså tvärtom, tilldelas verb som semantiskt sett tillåter repetering särdraget [+repeterbar]. *Noboru*, ”klättra, bestiga” är av sådan karaktär då samma subjekt kan bestiga samma berg fler än en gång.

Även som nämns av Soga (1983:122) så måste det förekomma ett passande adverb för att få en repetitiv betydelse för meningen. *Watashi wa sono yama ni nobotte iru*, ”Jag klättrar upp för Fuji” går inte att tolka som en repetitiv mening, däremot om vi sätter in *mainichi* eller något annat adverb som framkallar en repetering av handlingen eller händelsen, får vi en repetitiv mening med verb med särdraget [+repeterbar].

- (20) Watashi wa fujisan ni nobotte iru
Jag TOP Fuji klättra
Jag klättrar upp för Fuji (progressiv)

- (21) Watashi wa mainichi fujisan ni nobotte iru
Jag TOP varje dag Fuji klättra
Jag klättrar upp för Fuji varje dag (repetitiv progressiv)
Översättningarna är mina egna

Vi kan även tilldela verb särdraget [+successiv] då verbs handling eller händelse utförs av olika subjekt eller till olika objekt. Även här kan hela meningens karaktär ändras beroende på adverbet och huruvida subjekt och objekt är plurala eller inte.

- (22) Kare wa sore-ra no yama ni tsugitsugi to nobotte iru
He TM those mountain one after another climb
”He is climbing those mountains one after another.”

- (23) Kare-ra wa sono yama ni tsugitsugi to nobotte iru
They
”They are climbing that mountain one after another.”

Båda dessa är successiv progressiva, men i (23) bestigs ett och samma berg av olika personer, medan i (22) bestiger samma person olika berg ett efter ett. Det kan alltså antingen vara objektet som repeteras medan subjektet ändras, eller subjektet som repeteras medan objektet ändras.

Vi har nu gått in på de tre olika progressiva formerna² som verkar finnas, och även tagit upp ett par exempel på dessa. Adverbet verkar ha stor inverkan på vad för typ av progressiv aspekt meningen kommer att ta, även verbets natur och huruvida subjekt och objekt är plurala eller singulara verkar påverka.

2.4.2. Resultativ aspekt

Vi vet redan att punktuella verb i *-te iru*-form utan hjälp av adverb, plurala subjekt eller plurala objekt, uttrycker en resultativ handling eller händelse. Detta då start- och slutskede av handlingen eller händelsen inträffar samtidigt, och det är därför omöjligt att referera till en durativ handling eller händelse utan utomstående hjälp. Här kommer två exempel från Soga (1983:130) som visar detta fenomen.

(24) Kare wa choujou ni tsuite iru
he TM top at arrive
”He has arrived at the top. / He is at the top (having arrived)”

(25) Tomodachi ga kite iru
friend SM come
”(My) friend has come. / (My) friend is here (having come).”

Ingen av dessa kan tolkas som en progressiv aktion, utan båda måste vara resultativa då båda verben är punktuella och inga adverb har använts. Soga (1983:134) skriver även att det finns ett par transitiva verb som kan förekomma i resultativa meningar, *kega wo shite iru*, ”vara skadad” samt *akai kao wo shite iru*, ”ha ett rött ansikte”.

Soga (1983:132) tar upp en aspekt han kallar för 'pseudo-resultativ' som uppnås genom att använda verb med särdraget [+permanent] och [-temporal]. Ett exempel är *nite iru*, ”att likna (någon)”.

Huruvida verbet *niru* är ett tillståndsverb eller inte råder det lite tvivel om. Soga (1983:133) har i sin studie satt verb som *niru* i gruppen 'icke tillståndsverb', medan Martin³ (enligt Soga) kallar dessa för durativa tillståndsverb. Niwa (1998) tar med dessa som tillståndsverb, dock gör hon skillnad på dessa och ”riktiga” tillståndsverb som *aru*, ”finns (saker)”, *taberareru*, ”kunna äta” etcetera.

2. För mer läsning om den progressiva aspekten och de andra som kommer tas upp, läs Soga (1983:118)

3. Martin, Samuel (1975). *A referens Grammar of Japanese*

Soga (1983:132) säger att det inte är möjligt att precisera denna typ av verbs start- eller slutfas, och därför kan man ge denna typ av verb särdraget [-temporal].

- (26) * Kare ga chichi ni kinou nita toki watakushi wa shashin wo totta.
He SM father to yesterday resembled when I TOP pictures OBJ took.
Lit. "When he resembled my father yesterday, I took a picture."

Verb som *niru* har även särdraget [+permanent], det vill säga att resultatet av verbets händelse eller process finns kvar även efter att den avslutats. Soga (1983:133) säger då att på grund av detta kommer *chichi ni nita hito*, "en person som liknade min pappa", betyder samma sak som *chichi ni nite iru hito*, "en person som liknar min pappa".

Vi kan alltså uppnå resultativ aspekt med *-te iru* genom antingen punktuella verb, så som *tsuku*, "anlända", *kuru*, "komma" etcetera. Vi har även nämnt att det finns 'pseudo-resultativa' meningar, som har egenskaper så att de inte går att repetera eller spåra i tid.

2.4.3. Experimentiell aspekt

Experimentiell aspekt liknar till en viss del resultativ aspekt då båda refererar till en avslutad handling eller händelse. Det går dock att använda både durativa verb och punktuella verb för experimentiell aspekt.

Experimentiell aspekt syftar på det som hänt fram till en viss tidpunkt, medan resultativ aspekt syftar på resultatet av handlingen eller händelsen vid just ett specifikt tillfälle. Det vill säga, adverb som *ima*, "nu", *kinou*, "igår" och tidsadverb som specificerar en viss tidpunkt används ofta med resultativ aspekt, och *kore made ni*, "fram tills nu", *sore made ni*, "fram tills då" och andra tidsadverb som specificerar en tidsperiod fram till en specifik tidpunkt används för att uppnå experimentiell aspekt.

På grund av detta har även experimentiell aspekt en känsla av historisk närvaro. Detta då meningen syftar på händelsen som ägt rum fram till den utsatta tidpunkten. Då resultativ aspekt endast refererar till resultatet av en tidigare händelse vid just en viss tidpunkt har den därför ingen känsla av något i denna stil.

- (27) Kore made ni sono byouki de go-nin no hito ga shinde iru
up to this time that illness with five persons SM die
"Five persons have died of that illness up to this time."

(28) Sono byouki de go-nin no hito ga ima shinde iru.

now

”Five persons are now dead of that illness.”

Vi ser här att i (27) syftar *shinde iru* på hur många som dött fram tills nu, det vill säga över en tidsperiod. Däremot syftar (28) endast på hur många som nu är döda av denna sjukdom. Resultat i dagsläget. Vi kan nu se att om vi inte skulle specificera ett tidsadverb i exemplet ovan skulle meningen gå att tolka på flera olika sätt:

(29) Gakusei wa Tokyo kara kite iru.

Students TM from come

Skulle kunna tolkas på dessa vis.

”The students are here from Tokyo.” (resultative)

”The students have come from Tokyo (so far).” (experiential)

”The students are coming from Tokyo (daily, etcetera.)” (Repetitively progressive)

”The students are coming from Tokyo (one after another)” (successively progressive)

Utan adverb kan alltså denna mening, *gakusei wa Tokyo kara kite iru*, tolkas på fyra olika vis. De två sista har vi redan gått igenom under delen 'Progressiv aspekt', och går att uppnå med adverb som *mainichi* och *tsugitsugi*. I första tolkningen, resultativ, måste studenterna vara 'här' när detta sägs, däremot i den experientiella tolkningen behöver bara faktumet att de varit här vara sant, det vill säga, de behöver fysiskt inte vara på plats. Så här sammanfattar Soga (1983:145) skillnaden mellan dessa två aspekter:

”A resultative sentence is valid when the result of the completed action exists at the reference time, but an experiential sentence does not require such an existing result, as long as the fact that the event occurred in the past remains true.”

Som vi nämnde tidigare kan vi även använda både durativa verb och punktuella verb för experientiell aspekt, nedan är en tabell från en hemsida⁴ som vi senare under 'Tidigare forskning' ska kolla närmare på. Vi hittar här ett par exempel på hur en mening med ett durativt verb kan vara tvetydigt.

---

4. <http://bjkoro.net/hakata/ko/1.html>, hemsidan tar upp kortfattat hur *-yoo* och *-too* fungerar och jämfört detta med *-te iru*.

Genzai shinkoukei Presens progressiv	Genzai kanryoukei Presens perfekt
<i>Ame ga futte iru</i> Det regnar (just nu)	<i>Ame ga (mou) futte iru</i> Det har regnat
~~<i>Terebi ga kowarete iru</i>~~ Tvn går sönder (just nu)	<i>Terebi ga kowarete iru</i> Tvn har gått sönder
<i>Gohan wo tabete iru</i> (Jag) äter mat (just nu)	<i>Gohan wa (mou) tabete iru</i> (Jag) har ätit mat
<i>Hikouki ga tonde iru</i> Flygplanet flyger (just nu)	<i>Hikouki wa (mou) tonde iru</i> Flygplanet har flugit

Källa: <http://bjkoro.net/hakata/ko/1.html>, Svenska översättningar är mina egna.

Förutom meningen med *kowarete iru* är alla verb i meningarna durativa. Vi ser som vi tidigare kommit fram till, att utan rätt adverb eller ett pluralt subjekt eller objekt får vi ingen progressiv tolkning på meningar med punktuella verb, precis som i *terebi ga kowarete iru*, utan endast en resultativ tolkning.

I övriga exempel ser vi en helt normal progressiv aspekt i vänsterkolumnen, medan vi har meningar i presens perfekt tempus till höger. Både resultativ och experientiell aspekt går åtminstone att hitta i presens perfekt, men då resultativ aspekt inte går att uppnå med durativa verb måste dessa tolkas som experientiella. *Mou* som betyder ungefär ”redan”, används förmodligen här för att förtydliggöra att handlingen / händelsen faktiskt skett, och endast faktumet att det hänt finns kvar.

Det finns även fall där man kan uppnå experientiell aspekt med tillståndsverb, däremot går det aldrig att använda tillståndsverb med resultativ aspekt. Nedan är ett exempel från Soga (1983:145) som visar experientiell aspekt med tillståndsverb *hanaseru*, ”kunna tala”.

- (30) Kare wa kore made ni san-ka-kokugo wo hanasete iru.
 He TM so far three languages OM can speak
 ”He has been able to speak three languages so far. (i.e He has learned to speak three languages up to now, but at present he may or may not speak all of those three languages.)”

2.4.4. Perfekt progressiv aspekt

Perfekt progressiv aspekt syftar på en pågående handling eller händelse som skett sedan tillbaka i tiden, fram tills nutid, samt att den fortfarande sker i nutid. Att någonting skett från dåtid till nutid kan liknas med den experientiella aspekten, och att det sker i nutid, med den progressiva aspekten.

Precis som den progressiva aspekten kan endast perfekt progressiv aspekt användas med icke tillståndsverb. Perfekt progressiv aspekt syftar till skillnad från progressiv aspekt på ett tidsspänn

istället för den pågående aktiviteten vid just ett tillfälle. Här följer två exempelmeningar på perfekt progressiv aspekt.

(31) Watakushi wa kore made ni-shuu-kan mo tegami wo matte iru.
I TM so far two weeks even letter OM wait
”I have been waiting for the letter as long as two weeks so far.”

(32) Watakushi wa juu-nen-kan kono machi ni sunde iru.
I TM ten years this town in live
”I have been living in this town for ten years.”

Vi kan se i exemplet ovan att handlingen / händelsen pågått sedan en viss tid tillbaka fram tills ”nu”, och att handlingen / händelsen fortfarande är aktiv, det vill säga, pågående. I första exemplet väntar man på brevet även efter det att man sagt det. Samma sak med den andra exempelmeningen, man bor fortfarande i 'den här staden' efter det att man sagt det. Detta skiljer denna aspekt från den experienciella, då betydelsen i så fall skulle ha varit att man har bott i staden i tio år, men att ingen relevans läggs på om man fortfarande gör det eller inte.

Vi kan även se precis som Soga (1983:152) nämner, att om vi ersätter adverbena med *ima* får vi i båda fallen en progressiv aspekt.

Precis som progressiv aspekt kan även perfekt progressiv aspekt förekomma som successiv och repetitiv, beroende på verb, adverb och plurala subjekt eller objekt. Utan möjlighet till repetition eller succession kan vi inte uppnå perfekt progressiv aspekt, precis som den progressiva aspekten.

(33) Kare-ra wa kono eki kara dete iru.
They TOP this station from depart

”They are gone from this station.” (resultativ)

”They have departed from this station (so far). (i.e. They left from this station in the past, and that fact remains true to this day.)” (experienciell)

”They are leaving from this station (one after another).” (successive progressive)

”They have been leaving from this station (one after another).” (successive P-P)

”They are leaving from this station (every day).” (repetitive progressive)

”They have been leaving from this station (every day so far).
(i.e. They left from this station every day for the past two years,
for example, and they are still leaving from this station.)” (repetitive P-P)

Kommentar: Soga (1983) förkortar 'Perfect progressive' till 'P-P' i sin bok.

2.4.5. Perfekt resultativ aspekt

Den sista aspekten som berör *-te iru* som vi ska kolla på är perfekt resultativ aspekt.

Precis som perfekt progressiv aspekt har perfekt resultativ aspekt en del likheter med den experientiella aspekten. Perfekt resultativ är nämligen relevant till en tidsperiod, och inte enbart resultatet vid en viss tidpunkt som vanlig resultativ aspekt har. Men och andra sidan har perfekt resultativ aspekt även anknytning till resultatet av en handling eller händelse vid en viss tidpunkt, där av även lik den vanliga resultativa aspekten.

(34) Kare ga kite iru.
He SM come

a. "He is here (now)" (resultative)

b. "He has been here. (i.e. He came in the past, and that fact remains true although he may not be here now.)" (experiential)

c. "He has been here. (i.e. He came and has been here since.)" (P-R)

Kommentar: Soga (1983) förkortar 'Perfect resultative' till 'P-R' i sin bok.

Förutom resultativ och experientiell aspekt som vi tittat tidigare på, kan denna mening även tolkas som i c), att faktumet att han kom har existerat, och att det resultatet fortfarande kvarstår även i nutid. Detta skiljer sig från b) då resultatet av faktumet att han kom inte nödvändigtvis behöver vara sant i nutid. a) visar endast på ett resultat vid en viss tidpunkt, utan koppling till något annat än resultatet just då. Precis som resultativ aspekt fungerar endast punktuella verb tillsammans med perfekt resultativ aspekt.

Då perfekt resultativ syftar på en tidsperiod fungerar den bra tillsammans med adverb som *kore made*, "fram tills nu", *ichi-nen-kan*, "ett år" och andra adverb som syftar på en tidsperiod.

(35) Kare wa ni-shuu-kan mo okite iru.
He TM two weeks even get up
"He has been up for as long as two weeks (and he is still up)."

Vi ser här att han varit vaken i två veckor i sträck (experientiell) och att det resultatet fortfarande kvarstår i nutid (resultativ).

En mening som följande hade alltså kunnat tolkas på samtliga vis:

(36) Wakai hito-tachi ga takusan toudai ni haitte iru.
Young people SM a lot Tokyo University enter

a) "Many young people are in Tokyo University." (resultative)

b) "Many young people are entering Tokyo University (one after another) (successive)

c) "Many young people are entering Tokyo University (many times). (i.e. They are entering Tokyo University repeatedly, changing the field of specialization, for example.)" (repetitive)"

d) "Many young people have entered Tokyo University (so far). (i.e. They may not be in the University now.)" (experiential)

e) "Many young people have been entering Tokyo University (one after another.)" (successively P-P)

f) "Many young people have been entering Tokyo University (one after another.)" (successively P-P)

g) "Many young people have entered Tokyo University (and they are still in the University). (i.e. They have been students at Tokyo University for the past four years, for example.)" (P-R)

Kommentar. Soga (1983) har endast skrivit 'successive' och 'repetitive' i b) och c), men menar förmodligen då hela 'successively progressive' samt 'repetitively progressive'.

3. -yoo och -too

3.1. Tidigare forskning

Den tidig forskning som jag kunnat hitta om just -yoo och -too har varit väldigt begränsad och endast på japanska. Kibe, Sugimura och Hidaka. (2009) har i sin bok tagit upp skillnaden och användningsområdena för -yoo och -too. Boken som tar upp flera olika fenomen inom dialekterna på Kyushu har givetvis inte plats till att gå in allt för djupt på alla delar, och därför är också fakten som går att hitta om -yoo och -too inte tillräcklig om man vill göra en mer grundlig analys av dessa två verbändelser. Kibe, Sugimura och Hidaka. (2009) delar in verb i två grupper, de som beskriver en handling eller händelse, och de som uttrycker en förändring.

I de flesta fall skulle man nog kunna säga att fortlöpande handling / händelse ofta är durativa verb, och de som uttrycker en förändring ofta är punktuella. Om det alltid är på detta vis vet jag inte, och står inte förklarad någonstans heller. Likaså finns där ingen grupp som tillståndsverb passar in i. *Aru*, ”att finnas, existera” exempelvis, går inte att passa in i någon av grupperna då det varken är en handling eller händelse, eller uttrycker en förändring i någonting.

En annan sak är att Kibe, Sugimura och Hidaka. (2009) endast tar hänsyn till verbet, utan att tänka på hur verbet ter sig aspektuellt i olika kontexter och strukturer. För gemene man är dock denna bok utmärkt för att snabbt få en överblick av hur -yoo och -too används men det saknas information om man vill förstå helt hur dessa former används.

Kibe, Sugimura och Hidaka. (2009) säger i alla fall att -yoo tillsammans med verb beskriver den fortlöpande processen av verbet, medan -too fokuserar på resultatet av handlingen / händelsen. Beroende på verbet får vi både betydelser med dessa former som går att beskriva med standardjapanskans *-te iru*, samt även andra som inte går att uppnå med *-te iru*. Innan vi går in på detta ska vi dock först snabbt kolla på hur vi böjer ett verb i dessa två former.

Standardjapanska	-yoo	-too
<i>taberu</i> (äta)	<i>tabeyoo</i>	<i>tabetoo</i>
<i>nomu</i> (dricka)	<i>nomiyoo</i>	<i>nondoo</i>
<i>shinu</i> (dö)	<i>shiniyoo</i>	<i>shindoo</i>
<i>owaru</i> (slutar, blir klar [intransitivt])	<i>owariyoo</i>	<i>owatto</i>

Vi ser att yoo-formen konstrueras med hjälp av verbets *masu*-stam + *yoo*.

Svenska	Grundform	masu-form	-yoo
Äta	<i>tabe-ru</i>	<i><u>tabe</u>-masu</i>	<i>tabeyoo</i>
Bli	<i>nar-u</i>	<i><u>nari</u>-masu</i>	<i>nariyoo</i>
Dricka	<i>nom-u</i>	<i><u>nomi</u>-masu</i>	<i>nomiyoo</i>
Dö	<i>shin-u</i>	<i><u>shini</u>-masu</i>	<i>shiniyoo</i>
Flyga	<i>tob-u</i>	<i><u>tobi</u>-masu</i>	<i>tobiyoo</i>
Läsa	<i>yom-u</i>	<i><u>yomi</u>-masu</i>	<i>yomiyoo</i>
Skriva	<i>kak-u</i>	<i><u>kaki</u>-masu</i>	<i>kakiyoo</i>

Too-formen konstrueras med hjälp av att ta verbets *te*-form, ta bort *te / de* och sen sätta på *-too / -doo*. Precis som i *-te*-formen där *te* blir *de* vid omljud, blir även här *-too -doo* i dessa fall.

Svenska	Grundform	te-form	-too
Äta	<i>tabe-ru</i>	<i><u>tabe</u>-te</i>	<i>tabetoo</i>
Bli	<i>nar-u</i>	<i><u>nat</u>-te</i>	<i>nattoo</i>
Dricka	<i>nom-u</i>	<i><u>non</u>-de</i>	<i>nondoo</i>
Dö	<i>shin-u</i>	<i><u>shin</u>-de</i>	<i>shindoo</i>
Flyga	<i>tob-u</i>	<i><u>ton</u>-de</i>	<i>tondoo</i>
Läsa	<i>yom-u</i>	<i><u>yon</u>-de</i>	<i>yondoo</i>
Skriva	<i>kak-u</i>	<i><u>kai</u>-te</i>	<i>kaitoo</i>

För mer information om de olika formerna i japanskan, läs Shibatani (1990:215).

Då verb som *taberu* och *nomu* beskriver en handling / händelse, kommer dessa tillsammans med *yoo* uttrycka precis samma sak som dessa verb i sin *-te iru*-form, det vill säga en pågående handling / händelse (progressiv). Däremot som vi nu vet, kan inte verb som *shinu*, *owaru* beskriver en progressiv handling / händelse då de är punktuella. Dock kommer dessa tillsammans med *-yoo* (om semantiskt möjligt) uttrycka en progressiv handling / händelse trots att verbet beskriver en förändring (punktuellt). Det vill säga, betydelsen skiljer sig i dessa fall från *-te iru*. *Shine iru* betyder som vi vet, att man är i ett dött tillstånd, man lever inte. Däremot betyder *shiniyoo* att man 'håller på att dö'. Man är inte död än, men nästintill. Samma som *owariyoo*, där man skulle kunna tänka sig att ett möte är i fasen av att hålla på att avslutas. Det är inte avslutat än, men håller på att avslutas.

Hur är det då med *-too*? Med *shinu* och *owaru* kommer betydelsen av verbet i *-te iru*-form vara identiskt med den man får tillsammans med *-too*. Man beskriver resultatet av en avslutad förändring som kvarstår. *Shindoo* och *owartoo* kommer alltså beskriva resultatet av förändringen som

handlingen / händelsen medför.

Däremot fungerar inte *-too* som *-te iru* i de fallen *-too* används med verb som beskriver en ”vanlig” handling / händelse (durativa verb). Precis som i *shindoo* och *owattoo*, kommer *tabetoo* och *nondoo* beskriva en avslutad handling / händelse. *Tabetoo* syftar alltså på att man redan har ätit, inte att man håller på att äta. Så här skulle vi kunna summera det hela:

	Pågående handling	Avslutad Handling	Pågående förändring	Avslutad förändring
Kyushu-dialekter	<i>tabeyoo</i>	<i>tabetoo</i>	<i>owariyoo</i>	<i>owattoo</i>
Svenska	<i>äter</i>	<i>har ätit</i>	<i>avslutas, blir klart</i>	<i>avslutats, blivit klart</i>

Det finns även diskussioner om detta som ägt rum på forum⁵ på Internet, jag hittade exempelvis en person från Fukuoka som sade att *ame ga furiyoo*, (*ame* = 'regn', *furu*, 'regnar/faller (fungerar exempelvis med snö också)') kan sägas när man ser regnet falla ner, det vill säga att det händer just nu. *Ame ga futtoo*, kan sägas när man går ut ur huset och ser en vattenpöl på marken till exempel. Det regnar alltså inte för tillfället, men det finns något som visar på att det har regnat.

En annan hemsida, som vi tittade lite på tidigare, visar även denna samma fenomen genom följande tabeller:

<i>Genzai shinkoukei</i> Presens progressiv	<i>Genzai kanryoukei</i> Presens perfekt
<i>Ame ga furiyoo.</i> It is raining.	<i>Ame ga futtoo.</i> It has rained.
<i>Terebi ga kowareyoo.</i> The television is breaking down.	<i>Terebe ga kowaretoo.</i> The television has broken.
<i>Gohan ba tabeyoo.</i> (he/she) is having a meal.	<i>Gohan ba tabetoo.</i> (he/she) has had a meal.
<i>Hikouki ga tobiyoo.</i> A airplane is flying.	<i>Hikouki ga tondoo.</i> A airplane has flied.

Källa: <http://bjkoro.net/hakata/ko/1.html>.

Förutom detta tar även hemsidan upp hur man böjer detta i dåtid, något som Kibe, Sugimura och Hidaka. (2009) inte tog upp.

5. <http://nihongo-online.jp/tree01/treebbs.cgi?all=5303&s=5366>

<i>Kako shinkoukei</i> Preteritum progressiv	<i>Kako kanryoukei</i> Preteritum perfekt
<i>Ame ga furiyotta.</i> It was raining.	<i>Ame ga futtotta.</i> It had rained.
<i>Terebi ga kowareyotta.</i> The television was breaking down.	<i>Terebe ga kowaretotta.</i> The television had broken.
<i>Gohan ba tabeyotta.</i> (he/she) was having a meal.	<i>Gohan ba tabetotta.</i> (he/she) had had a meal.
<i>Hikouki ga tobiyotta.</i> A airplane was flying.	<i>Hikouki ga tondotta.</i> A airplane had flied.

Källa: <http://bjkoro.net/hakata/ko/1.html>.

Enligt denna tidigare forskning används alltså *-too* för att uttrycka perfekt, och *-yoo* för att uttrycka progressivitet.

3.2. Förväntat resultat

Enligt tidigare forskning verkar det som att progressiva handlingar och händelser uttrycks med hjälp av *-yoo*. Det verkar även som om att typen av verb inte spelar så stor roll då *-yoo* verkar tvinga fram en progressiv handling eller händelse. Därför borde alla meningar med progressiv aspekt, oavsett om det är punktuellt eller durativt, kunna uttryckas med *-yoo*. Den resultativa aspekten har förmodligen ingen koppling alls till *-yoo* vad man kan se enligt tidigare forskning, och borde därför uttryckas med *-too*.

Experientiell aspekt verkar uttryckas med *-too* enligt hemsidan vi kollade på tidigare. Däremot är det svårt att förutspå hur perfekt progressiv och perfekt resultativ kommer att te sig då dessa inte tagits upp tidigare, men perfekt resultativ uttrycks troligen med hjälp av *-too* då både experientiell aspekt och resultativ aspekt verkar göra detta enligt tidigare forskning. Samt, det finns ingen progressivitet i perfekt resultativ aspekt och det är därför inte troligt att *-yoo* skulle användas.

Det är dock svårt att säga någonting om perfekt progressiv, då den på sätt och vis både är experientiell och progressiv samtidigt.

3.3. Egen undersökning

I min undersökning plockade jag ut exempelmeningar hämtade från de olika aspektuella kategorierna vi tidigare gått igenom. Detta för att undersöka huruvida det finns en koppling mellan *-yoo* och *-too*, och deras aspektuella egenskaper. Meningarna jag har valt kommer presenteras tillsammans med resultatet nedan.

Först intervjuade jag min informant, och bad henne översätta dessa meningar utan att veta om exakt vad jag var ute efter. Efter detta, frågade jag om det också går bra att använda den andra formen, och ofta i de fall då det första svaret inte stämde överrens med det förväntade svaret, fungerade även den andra formen. I en del fall var det dock klart att enbart en form gick att använda. Jag förklarade sen vad jag undersökte, men då jag även använde samma informant till min B-uppsats där jag bland annat även gick in lite på *-yoo* och *-too*, kan det vara så att hon förstod vad jag undersökte redan under den första fasen. Dock kom meningarna ofta snabbt och utan tvekan, fram till dess att jag ifrågasatte dem, då blev hon ofta genast osäker och började tveka. Det verkade, utan att behöva gå in på resultaten, som om att användandet av dessa två former inte var så strikt som jag först trott.

Efter att ha intervjuat henne bad jag personer på ett japanskt forum⁶ att översätta samma meningar till fukuoka-dialekten. Jag fick dessvärre enbart två kompletta listor med översättningar. När jag jämförde dessa resultat med min informants svar såg jag helt klart en hel del likheter, speciellt med de svar hon gav innan jag ifrågasatte henne, men även vissa som gick tvärtemot vad hon hade sagt.

Där förekom även vissa meningar som inte kommer att kunna tas med på grund av för stora förändringar från exempelmeningarna i översättningarna. Nedan följer en lista med meningarna som undersöktes, samt vilken aspekt de enligt Soga (1983) uttrycker och vad för typ av verb som använts.

(saknas) - betyder att personen ändrat meningen så att konstruktionen inte längre är densamma.

Båda - betyder att både *-yoo* och *-too* går att använda. Dock har endast informanten haft möjlighet till detta. De andra har endast gett en översättning och därför inte kunnat välja båda två.

-yoo (-too) - betyder att *-yoo* låter bättre men *-too* fungerar också.

Jag har valt att inte översätta exempelmeningar till svenska om engelsk översättning redan finns. På grund av detta kommer både svenska och engelska översättningar finnas med i resultatet nedan.

	Stad	Ålder	Kön
Informant	Fukuoka	22	Kvinna
Person 1	Itoshima	?	Kvinna
Person 2	Fukuoka	34	Man

6. <http://nihongo-online.jp/tree01/treebbs.cgi?all=5303&s=5366>

- (43) Hitobito wa ichi-nichi-juu zutto ano tatemono kara dete ita
 ”People were getting out of that building continuously all day long”
Progressiv (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo	-too	(saknas)

- (44) Hitobito wa ichi-nichi-juu tsugitsugi to ano tatemono kara dete ita.
 ”People were getting out of that building one after another all day long”
Successiv progressiv (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo (-too)	(saknas)	(saknas)

- (45) Hitobito wa ichi-nichi-juu ichi-jikan oki ni ano tatemono kara dete ita
 ”People were getting out of that building every two hours all day long”
Repetitiv progressiv (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo	(saknas)	(saknas)

- (46) Watashi wa ima fujisan ni nobotte iru
 ”Jag klättrar upp för Fuji nu”
Progressiv (durativt verb) (jag la även till ima för att utesluta experienciell tolkning)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo (-too)	-yoo	-yoo

- (47) Watashi wa mainichi fujisan ni nobotte iru
 ”Jag klättrar upp för Fuji varje dag”
Repetitiv progressiv (durativt verb)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo (-too)	-yoo	-yoo

- (48) Kare wa sore-ra no yama ni tsugitsugi to nobotte iru
 ”He is climbing those mountains one after another.”
Successiv progressiv (durativt verb) (repetition av subjekt)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo (-too)	-yoo	-yoo

- (49) Kare-ra wa sono yama ni tsugitsugi to nobotte iru
 ”They are climbing that mountain one after another.”
Successiv progressiv (durativt verb) (repetition av objekt)

Informant	Person 1	Person 2
-yoo (-too)	-yoo	(saknas)

- (50) Kare wa choujou ni tsuite iru
 ”He has arrived at the top. / He is at the top (having arrived)”
Resultativ (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
-too	-too*	(saknas)

- (51) Chichi ni nite iru
 ”Likna sin far.”
Pseudo-resultativ (tillståndsverb)

Informant	Person 1	Person 2
-too	-too	-too

- (52) Chihi ni nite iru hito ni atta
 ”Jag mötte en person som liknade min far.”
Pseudo-resultativ (tillståndsverb) (i attributbisats)

Informant	Person 1	Person 2
varken eller**	-too	-too

- (53) Kore made ni sono byouki de go-nin no hito ga shinde iru
 ”Five persons have died of that illness up to this time.”
Experientiell (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
-too	-too	-too

(54) Sono byouki de go-nin no hito ga ima shinde iru.

”Five persons are now dead of that illness.”

Resultativ (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
<i>-too</i>	<i>-yoo***</i>	<i>(saknas)</i>

(55) Watakushi wa kore made ni-shuukan mo tegami wo matte iru.

”I have been waiting for the letter as long as two weeks so far.”

Perfekt progressiv (durativt verb)

Informant	Person 1	Person 2
<i>bāda</i>	<i>-too</i>	<i>-too</i>

(56) Watakushi wa juu-nen-kan kono machi ni sunde iru.

”I have been living in this town for ten years.”

Perfekt progressiv (durativt verb)

Informant	Person 1	Person 2
<i>-too</i>	<i>-too</i>	<i>-too</i>

(57) Kare wa ni-shuu-kan mo okite iru.

”He has been up for as long as two weeks (and he is still up).”

Perfekt resultativ (punktuellt verb)

Informant	Person 1	Person 2
<i>-too</i>	<i>-too</i>	<i>-too</i>

*: Personen använde verbet *iku*, ”gå, åka” istället, men då både *tsuku* och *iku* är punktuella och inget annat av tänkbar betydelse hade ändrats tog jag med detta resultat ändå.

** : Informanten säger att varken *-yoo* eller *-too* fungerar i attributbisatser. Däremot har de andra två personerna använt dessa i deras översättningar. Det kan vara en fråga om hur stark dialekt man har, men det är konstigt att informanten inte alls tyckte att det var acceptabelt med tanke på att hon bor i samma prefektur som de andra två tillfrågade.

***: Det kan vara tänkbart för en infödd talare av denna dialekt att eventuellt tolka denna mening som i att de dör just nu, för alla resultat pekar på att *-too* används vid resultativ aspekt. Men utan vidare undersökning är detta ingen slutsats man kan dra, men värt att ha i åtanke åtminstone. Däremot använder personen verbet *nakunaru*, ”dö, gå bort” som liknar *shinu*, som visserligen också är ett punktuellt verb.

I de fallen där informanten har svarat *båda* har jag valt att istället för att ha en egen kolumn för detta, registrera detta i form av var sin post hos *-yoo* respektive *-too*.

Progressiva

Mening nr	Typ av verb	Aspekt	<i>-yoo</i>	<i>-too</i>	<i>Varken eller</i>
43	punktuellt	progressiv	1	1	0
44	punktuellt	successiv progressiv	1	1	0
45	punktuellt	repetitiv progressiv	1	0	0
46	durativt	progressiv	3	1	0
47	durativt	repetitiv progressiv	3	1	0
48	durativt	successiv progressiv	3	1	0
49	durativt	successiv progressiv	2	1	0
			14	6	0

Kommentar: Det verkar vara blandat huruvida man ska använda *-yoo* eller *-too* i detta fallet, det lutar dock mest åt *-yoo*, men det verkar helt klart att gå att använda båda delarna, speciellt i de fallen där ett punktuellt verb användes. De punktuella verben liknade varandra väldigt mycket, likaså de durativa, så skulle en missuppfattning ske är det dock lätt hänt att alla de meningar som liknar varandra drabbas. Det bästa hade varit att använda helt olika meningar och se om det fortfarande var så att de durativa verben fick starkast backning av *-yoo*.

Det ska som nämnts tidigare vara känt att endast informanten hade möjlighet att svara *båda* och *varken eller*. Det var ofta att man kunde använda båda i dessa fallen. Något sammanband mellan vanlig progressiv, successiv progressiv och resultativ progressiv går tyvärr inte att se av tillgänglig data. Det ska tilläggas att där informanten svarade *båda* kändes *-yoo* bäst i de flesta fallen, vilket stärker *-yoo*-sidan.

Resultativa

Mening nr	Typ av verb	Aspekt	<i>-yoo</i>	<i>-too</i>	<i>Varken eller</i>
50	punktuellt	resultativ	0	2	0
54	punktuellt	resultativ	1	1	0
51	tillståndsverb	pseudo-resultativ	0	2	0
52	tillståndsverb	pseudo-resultativ	0	2	1
			1	7	1

Kommentar: Den resultativa aspekten har här starkt stöd av *-too* med enbart ett undantag. *Varken eller* som gäller för mening nummer 52 var meningen med attributbisats, och det var ju tack vare detta som det inte fungerade berättade informanten. Även här var informanten väldigt säker när hon uttryckte att det i samtliga fall enbart fungerade med *-too*. Även tillståndsverben i sin pseudo-resultativa aspekt gick enbart att uttrycka med *-too* enligt informanten, och detta backades upp av de två andra personerna.

Experientiella

Mening nr	Typ av verb	Aspekt	<i>-yoo</i>	<i>-too</i>	<i>Varken eller</i>
53	punktuellt	experientiell	0	3	0
			0	3	0

Kommentar: Experientiell aspekt uttrycktes av samtliga tre med hjälp av *-too*. Ett durativt exempel hade dock varit på sin plats, och en slutsats att experientiell aspekt uttrycks med hjälp av *-too* känns inte helt rättvist att säga.

Perfekt progressiva

Mening nr	Typ av verb	Aspekt	<i>-yoo</i>	<i>-too</i>	<i>Varken eller</i>
55	durativt	perfekt progressiv	1	3	0
56	durativt	perfekt progressiv	0	3	0
			0	5	0

Kommentar: Perfekt progressiv uttrycktes av alla med hjälp av *-too* förutom ett undantag där informanten tyckte att båda gick bra att använda.

Perfekt resultativa

Menin g nr	Typ av verb	Aspekt	<i>-yoo</i>	<i>-too</i>	<i>Varken eller</i>
57	punktuellt	perfekt resultativ	0	3	0
			0	3	0

Kommentar: Perfekt resultativ uttrycktes utav alla utan avvikelser med hjälp av *-too*.

4. Slutsats och diskussion

Den tidigare forskning som skett har gjorts på ett annat plan än vad jag försökt åstadkomma med denna undersökning. Man har tidigare inte, i de forskningarna jag sett, tagit upp *-yoo* och *-too* i samband med olika aspekter. Man nämnde i och för sig på hemsidan⁷ att *-too* används för progressiva handlingar och händelser, och att *-too* liknas med tempus perfekt. Soga (1983:23) nämner dock att McCawley⁸ i sin bok tar upp att tempus perfekt är tvetydigt. Presens perfekt kan exempelvis uttrycka effekten av en händelse, existensen av en händelse etcetera, som aspektuellt sett är olika.

Därför var tanken att genom att gå igenom standardjapanskans *-te iru* och kolla vilka olika aspekter man kan uppnå, sedan använda dessa upptäckter och dess exempelmeningar för att ta reda på hur *-yoo* och *-too* används i de olika fallen. På detta vis skulle man kunna få en djupare förståelse i hur *-yoo* och *-too* används, och kartlägga vilka aspekter de kan uttrycka.

Resultatet är i många fall blandat, och frågan är varför, är det på grund av dåligt formulerade exempelmeningar som gick att tolkas på andra sätt än menat? Eller är det helt enkelt så att användningsområdena inte är så specifika som jag först trott? Efter det att jag fått mina resultat från diskussionsforumet⁹ på Internet berättade jag vad jag undersökte, och genast kom vi igång att diskutera detta. Det visade sig att de flesta var väldigt osäkra på när och hur dessa användes. Det är fullt förståeligt att man inte kan förklara varför, men då många även var osäkra på om meningar som kom upp var rätt eller fel, blev det rätt klart att användandet av *-yoo* och *-too* verkade något oklart även för den infödde. Speciellt gällde detta i de progressiva exempelmeningarna. Däremot dök inga frågetecken eller oklarheter upp bland de resultativa exempelmeningarna. Då det var så stor osäkerhetsfaktor i en del fall borde en sådan här undersökning göras i betydligt större skala, för att få mer pålitliga resultat.

Vad vi kan se från resultaten är dock att det främst är *-yoo* som används för att uttrycka en progressiv handling eller händelse, däremot verkar det inte vara fel att använda *-too* heller. Det finns dock risk att meningarna har kunnat tolkas på fel sätt. Som nämndes på forumet¹², så skulle (46) *Watakushi wa ima fujisan ni nobotte iru*, kunna syfta på den progressiva handlingen, att klättra upp för berget, men även också på en variant där man redan befinner sig på toppen, det vill säga, man klättrar inte, utan man har klättrat, bestigit berget, och befinner sig på toppen just nu. Då *ima* används ska det inte kunna vara en experientiell handling, samtidigt ska inte durativa verb fungera tillsammans med resultativ aspekt. Perfekt progressiv och perfekt resultativ kan det heller inte vara

---

7. <http://bjkoro.net/hakata/ko/1.html>

8. McCawley (1971) in Fillmore and Langendoen, pp. 97-114) enligt Soga (1983:227)

9. <http://www.mixi.com>

med tanke på *ima*.

På grund av tidsbrist går det inte att genomföra en ny undersökning, men det optimala hade förmodligen varit att med hjälp av välförklarade kontexter, kanske till och med bilder som visar var i förloppet man befinner sig och så vidare, genomföra en undersökning på nytt.

Vi har tidigare inte stött på något annat än progressiv aspekt när vi handskats med durativa verb tillsammans med *ima*. Vi vet sedan tidigare forskning att punktuella verb tillsammans med *-te iru* refererar, på ett eller annat vis, till en avslutad handling eller händelse. Om vi nu med hjälp av *-too* kan uppnå samma typ av ”avslutad handling eller händelse” med durativa verb, som vi kan med *-te iru* med punktuella, skulle detta betyda att dessa durativa verb, skulle kunna, i punktuell skepnad, även användas vid resultativ aspekt, som då skulle förklara förekomsten av *ima*. Även förekomst som perfekt resultativ skulle då vara möjlig för durativa verb, om detta var fallet. Dock verkar användandet av *-too* sträcka sig utöver det vanliga användningsområdet ett punktuellt verb i *-te iru*-form har ibland, till exempel ska det enligt min informant fungera att säga *ima nani shitoo to*, ”vad gör du nu”, som är av progressiv karaktär. Däremot har de andra inte bekräftat detta. Huruvida detta är exakt vad tidigare forskning kommit fram till är svårt att säga då detaljerad information om deras undersökningar inte publicerats (vad jag hittat).

Om vi ska nämna något om resultatet som framkom genom min egna undersökning, är det att det verkar som om att *-too* används rätt så uteslutande i alla aspekter förutom progressiv, där *-yoo* användas oftare än *-too*, men antalet som svarat att *-too* går bra att använda är så pass stort att man måste ta hänsyn till detta. Däremot är frågan om dessa progressiva meningar fortfarande är progressiva tillsammans med *-too*. Det är svårt att säga med nuvarande information, antingen har användningsområdet breddats för *-too* eller så har den aspektuella nyansen ändrats i samband med användandet av *-too* i de progressiva exempelmeningarna. För att ta reda på detta krävs en mer omfattande undersökning som vi pratat om tidigare, med mer fokus på kontexter och specifika situationer för att kunna specificera exakt vad man vill komma åt.

5. Bibliografi

Kibe, N., Sugimura, T., & Hidaka, K. (2009). *Kore ga kyushu hougen no sokojikara*. Tokyo: Taishukan.

Soga, M. (1983). *Tense and aspect in modern colloquial Japanese*. Vancouver: University of British Columbia Press.

Shibatani, M. (1990). *The languages of Japan*. Cambridge: Cambridge University Press.

Hanamaru, H., Daikichi, H. (2008). *Hakata Hamamaru - Daikichi shiki Hakatago kaiwa*. Tokyo: Micro Magazine.

Niwa, S. (1998). *Gendai nihongo bunpou gaisetsu*.
<http://www.geocities.jp/niwasaburoo/>

Bilagor

Översättningar från Person 1 och 2

Person 1:

1. 人々は一日中ずっとあの建物から出ていた。
.....誰やら彼やらいちんち（一日）中ずーっとあのたてもん（建物）から出とった。
2. 私は今富士山に登っている。
.....うちはいま富士山に登りよると。
3. 彼はそれらの山に次々と登っている。
.....あんひとたちやそこいら辺の山ば次々登りよんしゃあ。
4. 父に似ている人に会った。
.....お父さんによ一似とう人におうた。
5. 彼は頂上に着いている。
.....あん人はてっぺんに行とる。
6. 父に似ている。
.....お父さんによ一似とんしゃあ。
7. パンツが見えているよ！
.....パンツ見えと一よ（上の方と一緒にですね）
8. 私は毎日富士山に登っている
.....あたしはまーいにち（毎日）富士山に登りよると。
9. これまでにその病気で5人のひとが死んでいる。
.....いままで、その病気で5人も死んどんしゃあと。
10. 私はこれまでに二週間も手紙を待っている。
.....あたしはもう2週間も手紙ば待ととうと。
11. 人々は一日中つぎつぎとあの建物から出ていた。
.....だれでんいちんち中次から次からあそこから出てきよんしゃった。
12. 彼は二週間も起きています。
.....あんひとは2週間も起きとんしゃあ。

- 1 3. その病気で5人の人が今死んでいる。
.....その病気で5人も亡くなりよる。
- 1 4. 人々是一日中一時おきにあの建物から出ていた。
.....みーんないちんちじゅう一時おきにあのたてもんから出てきよんしゃった。
- 1 5. 私は十年間この町に住んでいる。
.....あたしは10年ばかりこん町に住んどう。
- 1 6. 今何してるの？
.....今、何ばしょうと？（何しよる？）
- 1 7. 赤い顔をしているね。
.....顔の赤うなっとう。
- 1 8. 彼らはその山に次々と登っている。
.....あん人たちや、その山ばどんどん登っていきよんしゃる。

Person 2:

1. 人々是一日中ずっといて、あの建物から出ていた。
>あの人たちくさずーとおんしゃって、あの建物から出てきんしゃった。
2. 私は今富士山に登っている。（電話で言うと）
>いまくさ、富士山に登りよったい。
3. 彼はそれらの山に次々と登っている。
>あの人くさ、そこら辺の山に登りよるったい。
4. 父に似ている人に会った。（電話で言うと・・・）
>この前くさ、オヤジにちかっばい似とう人に会ったったい。
5. 彼は頂上に着いている。
>あの人くさ、頂上におらあしゃーばい。（若干ニアンスが違うかも）
6. 父に似ている。
>オヤジに似とる。
7. パンツが見えているよ！
>パンツ、見えとうばい。

8. 私は毎日富士山に登っている

>毎日富士山に登りよるよ。

9. これまでにその病気で5人のひとが死んでいる。(伝聞風に)

>その病気で5人も死んどーとげな。

10. 私はこれまでに二週間も手紙を待っている。(若干怒り風)

>二週間も手紙を待っとちゃけど、いっちょん来んとばい。

11. 人々は一日中つぎつぎとあの建物から出ていた。(←ちょっと意味合いがおかしいけど)

>あの建物からくさ、いちんちじゅう人の出てきよるちゃけど・・・。

12. 彼は二週間も起きています。

>あの人くさ、二週間も起きとーとばい。

13. その病気で5人の人が今死んでいる。

>あの病気でくさ、今5人も死にんしゃった。

14. 人々は一日中一時おきにあの建物から出ていた。

>あの建物からくさ、1時間たんびに人の出てくると。

15. 私は十年間この町に住んでいる。

>博多には10年住んとーとばい。

16. 今何してるの？

>なんしよーと？

17. 赤い顔をしているね。

>顔のあかかあ。

18. 彼らはその山に次々と登っている。

>あの人たちくさ、どんどん山に登りよーと。